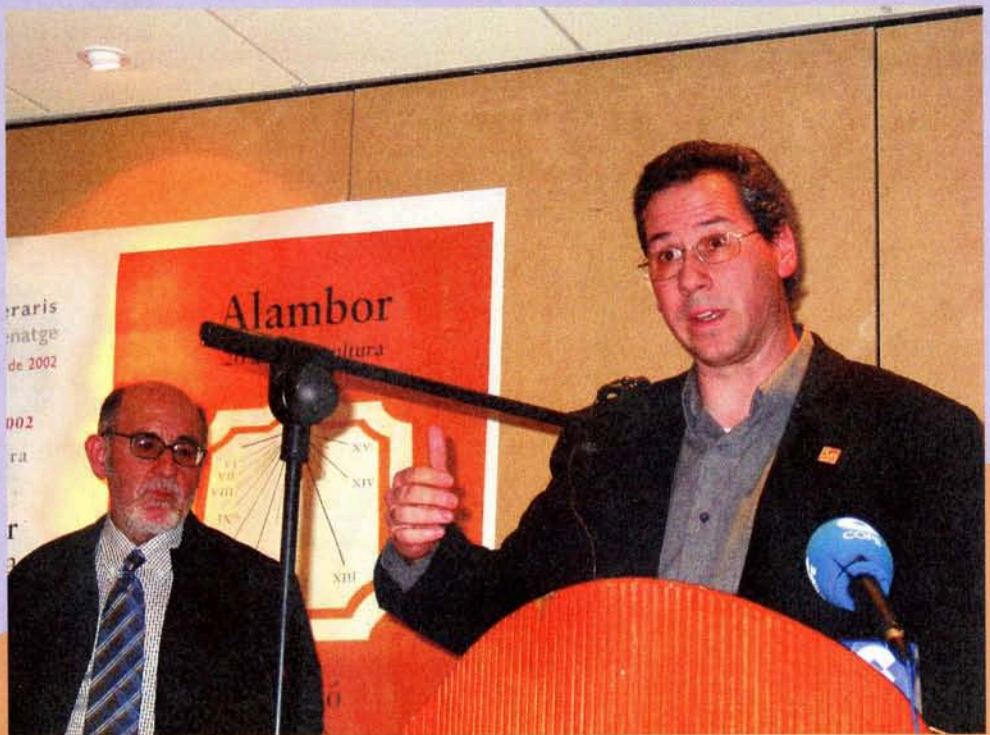

Número 538 - 9 de juny 2006 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural

la veu

de Benicarló

Ens deixa Manel

Emotiva despedida al
poeta de la dignitat

manel

GRATIS

Et trobarem a faltar, Manel

Manel García Grau, poeta, novel·lista i doctor en Filologia Catalana per la Universitat Jaume I de Castelló va morir dilluns en aquesta ciutat després d'una llarga malaltia.

text JORDI MAURA

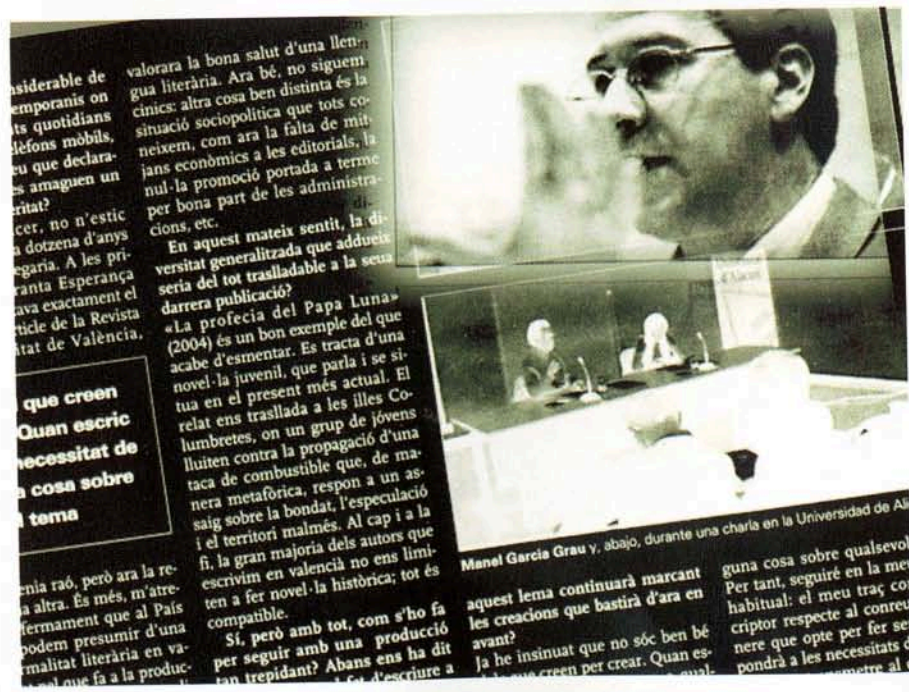
Manel García Grau, poeta, novel·lista i doctor en Filologia Catalana per la Universitat Jaume I de Castelló va morir dilluns en aquesta ciutat després d'una llarga malaltia. La seua obra poètica li va fer mereixedor de premis com el Vicent Andrés Estellés dels Premis Octubre (1990), l'Englantina d'Or als Jocs Florals de Barcelona (1997) o l'Ausiàs March de Gandia (2000). Nascut a Benicarló en 1962 va començar a escriure en castellà i el seu primer llibre Anthropeomas (1985) ja va ser Premi Poesia Nova de l'editorial Prometeo de Madrid i també Premi Pablo Neruda que atorga l'Associació Iberoamericana d'Escriptors dels EE.UU (Mèxic, 1983), pel poemario Oficio del hombre.

Manel, també, formava part de l'Associació Cultural Alambor de Benicarló on, en el marc de la gala anual literària, realitzava un poema a la persona homenatjada. També col·laborava activament amb aquesta entitat en l'organització dels premis, i com jurat, i dirigiria la col·lecció de narrativa de l'editorial del Maestrat Onada Edicions. El passat dia 20 presentava a la Penya Serrill de Benicarló la seua antologia poètica "Els corrents invisibles/Els corrents invisibles", una selecció de versos publicada per Ellago Edicions i traduïda per la seua germana Marta que recorre la seua dilatada i intensa obra poètica i que havia de presentar-se dimarts a la Llibreria Babel de

Castelló.

El passat mes va presentar a Castelló "Davall del cel", una novel·la de Perifèric Edicions per a un públic juvenil que parla d'un estudiant de 22 anys de la UJI en el que queda palés el compromís social de l'autor per construir un món més just i feliç. En assaig va publicar Poetes del Nord. Poesia jove a les comarques del nord del País Valencià (1985-1992), amb Lluís Meseguer i Josep Manuel Sant Abdon, (1992), Poètiques i voluntats per a una societat perifèrica (1994), De Castelló a Ítaca (1997), Polítiques (i) lingüístiques (1997) o Les suspicacions metodològiques (2002). Recentment va publicar amb Planeta (2003) El Papa maleït, una intriga novel·lística sobre el Papa Luna de Peníscola.

El funeral va tindre lloc a la Parròquia de l'Esperança de Castelló. No hi van faltar amics seus, companys de la universitat i coneguts de la família. La parroquia del barri on vivia a Castelló es va quedar menuda per acollir les més de mil persones que van voler despedir-lo. El silenci es va fer quan el fèretre va arribar a l'església. El van rebre capellans ben coneguts per ell, entre aquests Joan Andrés i Mossén Canelles que, amb les seues paraules van ajudar a fer menys trist el traspàs. Personalitats com el subdelegat del Govern Juan María Calles, el diputat de Cultura Miguel Ángel Mulet, regidors de l'Ajuntament de Castelló i de Benicarló, el diputat autonòmic Ramon Cardona, el rector de la Universitat Jaume I, Francisco Toledo, l'escriptora Isabel Clara Simó, Lluís Meseguer, Eliseu Climent i Vicent Pitarch. Artistes,

“Nascut a Benicarló en 1962, va començar a escriure en castellà ”

ve de la pàgina anterior

músics, intel·lectuals, amics, escriptors i editors es van con moure amb les paraules del seu amic i jutge de pau de Benicarló, Joanma Torres, l'escriptor Vicent Usó i l'emocionada lectura per part d'Olga Carbó, la seua dona, d'alguns versos fets per Manel.

En la mort de Manel García Grau

Acaba de trucar Paco per dir-m'ho. Fa dues setmanes, en previsió de la tristesa, ell ja va preferir no assistir a la presentació de l'antologia bilingüe de Manolo a la penya Setrill. Jo sí que hi vaig estar. Feia temps que no el veia i el vaig trobar aquella tarda entre amics, ell ho va dir. La pell clara, com un tel de son damunt la veu i el cos vençut per glops de poesia mentre recitava. Així va ser. I encara parlava de projectes i clamava contra les màscares de la injustícia i s'emocionava en recordar els seus avis llauradors i humils.

No em cal fer cap retrat de Manolo García, el coneixiem tots. Penso en Olga i en les xiquetes igual que ho feu vosaltres, en els seus germans i en sos pares. I una pujada de pena m'espalla els pensaments amb què podria haver-me presentat davant vostre. En queden només retalls, fragments expulsats per la voladura que tinc a l'estómac i que he d'anomenar dolor.

Com us ha passat a tots he intentat seguir amb la prosa de la vida. Estem al final de curs i açò sempre acaba amb marasme: posa exàmens, corregeix, comunica resultats, informa de recuperacions, etc. Manolo també ho sabia bé. Jo havia de preparar urgentment un parell de proves per a demà i m'hi he posat. Però els braços sobre el teclat em tremolen i

sento un pessigolleig funest als dits i a la part superior de l'avantbraç. És la pena, que després em ve als ulls.

I no és menester més. Deixo aquest text al costat dels vostres, el meu dolor al costat del vostre i reprenc la fe en la paraula on ell l'ha deixada:

Vindrà la mort i et prendrà, reptadora i subtil, els llavis:

els mots, però, restaran vius.

Joan Gregori Albiol

Alicia de Miguel inaugura l'Agència AMICS

text JORDI MAURA

La consellera de Benestar Social, Alicia de Miguel, va inaugurar dimecres pasta l'Agència de Mediació per a la Integració i la Convivència Social (AMICS) de Benicarló. Les dues agències AMICS inaugurades per la titular de Benestar Social a Castelló (n'hi ha un altra a Borriana) han suposat una inversió total de 146.000 euros i són les primeres de les comarques de Castelló. Alicia de Miguel va assenyalar que "les obertures d'aquestes noves agències AMICS suposen un pas més per a la integració del col·lectiu immigrant resident a la Comunitat Valenciana i reflecteixen el compromís del Consell en la lluita contra l'exclusió social".

L'alcalde de Benicarló, Enric Escuder, va explicar que les dades actualitzades d'immigrants a Benicarló situen en el 20 per cent la població que s'ha desplaçat a la localitat "i que compten amb necessitats de tot tipus, amb formes de vida diferents però que volem que s'integren i ens ajuden a millorar la nostra societat". Alicia de Miguel va assegurar que la xarxa d'oficines AMICS "complementen els serveis que la Generalitat ofereix a les persones immigrants i mostren l'afany d'aconseguir una societat oberta i plural en la qual la igualtat d'oportunitats siga una realitat" - va afegir De Miguel. "El compromís que el Consell ha adquirit amb el col·lectiu immigrant queda reflectit en l'obertura d'aquestes agències AMICS i la signatura dels convenis. La Generalitat vetlla per la qualitat de vida de totes les persones que viuen a la Comunitat, sense tenir en compte la seva procedència", va concloure Alicia de Miguel.

En la seua intervenció, a la qual van assistir col·lectius d'immigrants de la població, va reclamar de l'administració central una política d'immigració ordenada i

planificada "per a evitar que aquesta siga l'origen de conflictes, falta d'ordre i que impossibilita atendre a la població amb tots els serveis socials". Segons va afegir "és de justícia als que vénen exigir-los responsabilitats com a qualsevol altre ciutadà, però també que els informem i facilitem una integració més ràpida i millor". Les AMICS tenen com objectiu facilitar a les persones immigrants la informació i assessorament necessari per a solucionar qüestions relatives a la formació i educació, temes d'integració cultural, assumptes d'inserció sociolaboral, tramitació d'un habitatge digne i informació en matèria sanitària.

En aquest any 2006 s'han signat dues nous convenis amb les ciutats d'Alcoi i Castelló per a obrir altres dues oficines AMICS. La quantitat per a finançar aquests dos projectes és de 1.137.780 euros. Aquests convenis de col·laboració amb els diferents ajuntaments per a la posada en funcionament i manteniment de les AMICS estan dins del marc d'actuacions previstes en el Programa Operatiu de la Comunitat Valenciana cofinançat pel fons Europeu de Desenvolupament Regional.

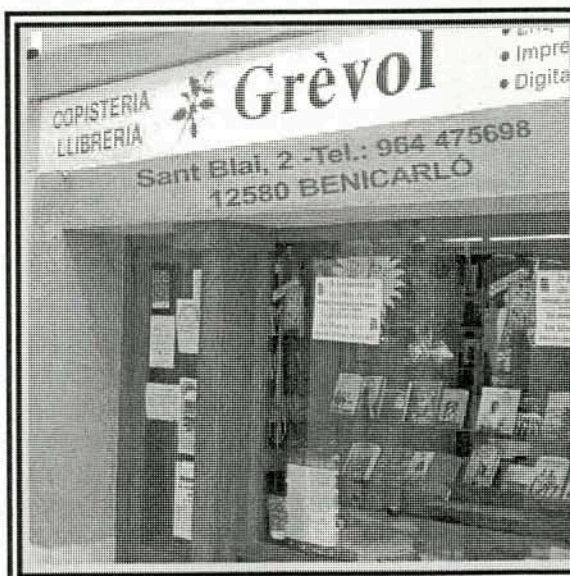
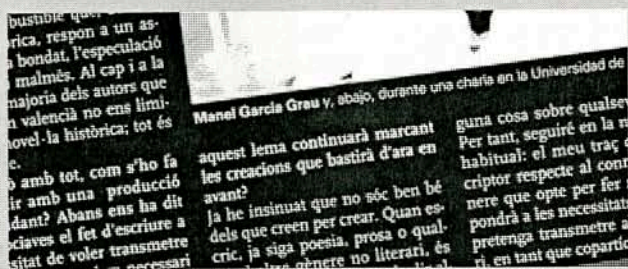
Manel Garcia Grau, la paraula i la vida

Benvolgut Manel, ara que ets lluny d'ací però tan pròxim en el record i les emocions, deixa'm que et diga algunes paraules. Evoco ara mateix, com una cascada d'imatges i emocions, el temps que hem pogut compartir en la nostra amistat i en la immensitat d'activitats cíviques i culturals cap a les quals hem orientat les nostres vides. La més immediata –la darrera–, la presentació de la teua antologia poètica, traduïda al castellà per la teua germana Marta, al caliu de la Penya Setrill i organitzada pel teu Alambor. Allí, després de l'emotiva presentació vam poder conversar privadament. M'exhibires discretament morfeu, que habitava a la teua butxaca, i que apaivagava i dormia el cranc que et corsecava. Em va admirar, en l'acte poètic a casa, el teu sentit de l'humor, l'entusiasme vital, el compromís inequívoc per la dignitat de l'home i els drets col·lectius, l'actitud jovial, l'estima cap als teus, les persones i aquesta terra, la perseverança i la tenacitat del teu somni –sense abaratir-lo–, malgrat la fosca pluja. Abans de partir, amb la teua dona Olga i els teus, cap al Castelló que t'ha acollit, et vaig proposar que bastires uns versos per a un projecte sobre paisatge humà a Benicarló. Em vas demanar "Per a quan?". Vam mirar-nos i ens vam fondre en una abraçada. Te'n vas anar. Te n'has anat. Però el teu testimoniatge, el teu record, la teua paraula es projecta amb

una força i lluminositat enorme. Alacant, el Campello, València, Betxí, Castelló de la Plana, hem recorregut aquest país, en el nostre periple laboral i vital, i ens hem trobat per aquestes geografies per construir somnis i utopies en format de llibre o d'alambor que arracere aquesta terra i la seua gent.

La teua veu poètica vigorosa, sòlida, reconeguda, llorejada, la paraula expressada de manera seductora, bella, intensa, colpidora on ètica i estètica formen un tot indestriable, juntament amb el teu exemple, és un llegat d'una riquesa formidable. Ens has transmés l'esperança en el mot i en l'ésser humà. La paraula com a instrument per superar conflictes humans, per reivindicar la llibertat, per denunciar la barbàrie, per conèixer i comprendre, per estimar... és una herència impagable. Ara sé que no te n'has anat, que et quedes definitivament, llargament entre nosaltres, la teua paraula esdevé vida. Et fa present. Manel, amic, sempre et tindrem ben a la vora.

Ramon Paris

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores

El secretari general del Bloc es mostra partidari en el Maestrat d'un pacte preelectoral sense PP ni PSOE

text JORDI MAURA

El secretari general del Bloc, Enric Morera, es va postular a Benicarló partidari "de treballar multilateralment sense excloure a cap de les formacions que no han estat en el consens de l'Estatut de la vergonya perquè en un any es confirme un nou panorama polític al que ja apunten algunes enquestes". Morera va traslladar dimarts a l'executiva de la formació nacionalista l'obertura d'un procés que vertebrarà un espai que incloga preferentment a Esquerra Unida, pel seu pes dins de la política valenciana, que es tradisca en vots per al canvi. En el calendari marcat, l'1 de juliol el Consell Nacional d'aquesta formació haurà de decidir si ratifica les converses amb Esquerra Unida.

El responsable dels nacionalistes va qualificar al PP de "perill per al país" i va posar exemples com els abocadors de Residus Tòxics i Perillosos (RTP) que es tramiten sense consens social, la manipulació en Canal 9, el deute de la Generalitat de 10.000 milions d'euros, el boicot a la Taula del Sénia i els suports amb els quals Camps governa que provenen, segons va dir "de presidents de diputacions i dirigents imputats per corrupció o investigats". Segons Morera el territori està sent el més perjudicat de les polítiques del PP "que ha basat les seues polítiques en la construcció desordenada que fa olor a la màfia de la rajola". Segons el Bloc són necessàries polítiques de foment del turisme com els accessos al Maestrat des de la N-232 que atraguen visitants d'Aragó i del País Basc fins als nous accessos a Peníscola.

Segons van recordar Aragó està duplicant el vial. Altres projectes, com el de la N-340 "s'haurien de reprendre amb el consens dels ajuntaments". Segons el diputat i president del Bloc, Josep Maria Pañella, "l'eliminació del peatge en la AP7 solucionaria els problemes de trànsit de les nostres comarques".

Pal al PSOE

Malgrat que va admetre que "el canvi el volem fer amb el PSOE", Morera també va tindre crítiques per als socialistes dels quals va dir "no són cap solució i no ens fiem perquè posen presons sense consens i també fan polítiques destructives". El líder nacionalista va deixar clar que la seua voluntat de pactar "no es traduirà en qualsevol pacte, sinó en un acord per als interessos de cadascun, perquè cada vot que no està representat en els Corts és un vot per al PP".

Abocadors

El canvi polític que augura el Bloc en un any i que desallotjarà al PP de les institucions després de tres majories suposarà un canvi cap a projectes com els abocadors de RTP en l'interior. "Ara es tramiten sense consens i sense tenir en compte l'existència d'aqüífers ni la idoneïtat dels terrenys", va explicar Pañella, que va emmarcar el rebuig als projectes d'abocadors per part de la Conselleria de Territori i Habitatge a la proximitat de les eleccions i al fort rebuig social que ha fet variar l'opinió del PP. "Després de les eleccions es reprendrien", va assegurar. Pañella va discrepar que plantes de tals dimensions se circumscriuen a un acord entre l'empresa i un ajuntament argumentant motius econòmics "quan per sobre d'aquests estan els de la seguretat". Fabra recorda que i EUPV i el Bloc sol tenen 25 edils a Castelló per a desbancar al PP de la Generalitat.

Fabra recorda que i EUPV i el Bloc sol tenen 25 edils a Castelló per a desbancar al PP de la Generalitat

El president de la Diputació de Castelló i del PP a Castelló, Carlos Fabra, va restar importància a les intencions manifestades pel secretari general del Bloc de crear una plataforma per a desallotjar al PP del govern de les institucions. Segons Fabra "molt haurien de córrer els nacionalistes per a desbancar al PP amb els 25 edils amb que compten a Castelló", on no ostenten cap ajuntament, a l'igual que Esquerra Unida. Fabra va demanar que es miren en el mirall de Catalunya per a comprovar com acaben els pactes.

Així mateix va assegurar que treballen amb bones perspectives a Benicarló i a Vinaròs per a recuperar els governs municipals per al PP. Per altra banda Fabra va lloar la gestió realitzada per Alicia de Miguel al capdavant de la Conselleria de Benestar Social. Malgrat les deficiències en la comarca el president del PP provincial es va referir als col·legis nous construïts i la construcció de nous hospitals o les seues ampliacions, com la que està prevista executar a Vinaròs. Del PSPV en la seua època de govern a la Generalitat va dir que va ser "antisocial".

De Miguel va titllar a Benicarló com model de política social després de visitar el centre de discapacitats profunds del Maestrat i va recordar la recent inauguració de l'oficina AMICS per a immigrants. Finalment va autolloor la seua política i va recordar que s'ha invertit un milió d'euros diari i va mostrar la seua alegria per la futura Llei de Renda Garantida que haurà de garantir una vida digna a aquells ciutadans sense suficients ingressos.

Entrevista a Enric Morera

text JORDI MAURA

Enric Morera (Oliva, 1964) és el Secretari General del Bloc Nacionalista Valencià. Presentà dilluns a Benicarló la proposta de canvi per al 2007 i les negociacions que el Bloc encetarà amb altres formacions.

S'està parlant de negociacions amb altres formacions per desbancar al PP. Com està la situació?

Partim de la premissa que un canvi és necessari, però no un recanvi PP-PSOE, sinó un canvi amb garanties. En estos moments sabem que el Bloc per a aquest canvi compta i així ho hem dit en el nostre congrés i dimarts proposaré a l'executiva obrir negociacions amb aquells que van participar en el Compromís per l'Estatut davant el pacte PP-PSOE i explorar camins perquè és una de les grans possibilitats per evitar que el PP tinga majoria absoluta.

Imagino que el canvi passa per fer president al candidat dels socialistes. Ja els motiva Ignasi Pla?

No tenim com objectiu fer alcaldes o presidents als socialistes sino dur endavant el nostre projecte progressista i valencianista, estar a les Corts i fer majories. Entenem que les majories absolutes no son bones per al País Valencià i el PP ha suposat un greu perill. Tan sols vertebrarem una alternativa de govern si hi ha possibilitats de polítiques alternatives a les del PP

I en quatre anys ja tindrien prou temps per arreglar l'atzagaiada d'aquestos anys o acabarà passant com a les Illes Balears amb el Pacte de Progrés?

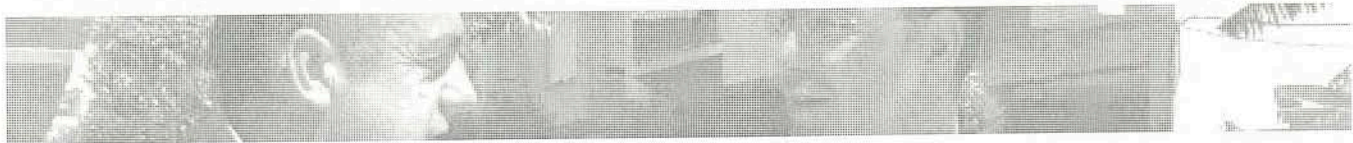
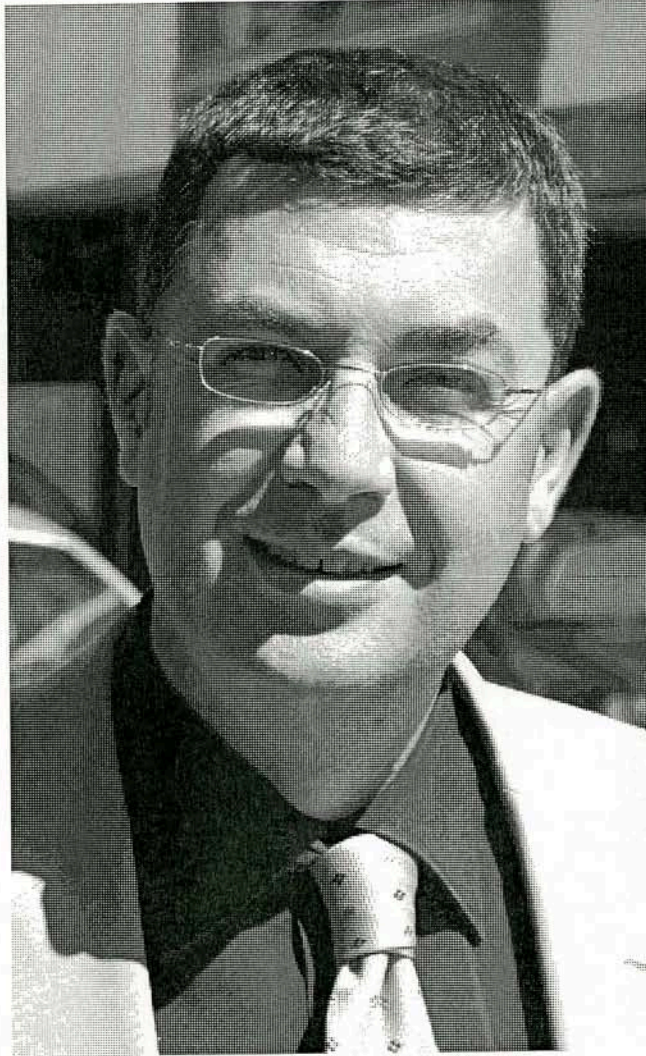
El PP és un partit amb una gran capacitat de mentir i d'enganyar amb diners públics i amb una xarxa clientel·lista molt forta basada en la construcció i la destrucció del territori. S'obri un aire fresc en la política valenciana. Hi ha un desig enorme de canvi i els que no treballen per vertebrar el canvi seran penalitzats per l'elector. El PP està dividit i aïllat i un partit en el qual la majoria es basa en persones imputades per la justícia en casos de corrupció o en processos d'investigació seriosos.

Com veu la situació de la comarca?

Una comarca sotmesa a projectes sense consens com els abocadors de residus tòxics a la Salzadella, abandonada a la seua sort des de la Diputació i amb un gran potencial si no s'acaba destrossant com s'ha fet a altres comarques. Es una comarca emblemàtica on el Bloc creixerà exponencialment.

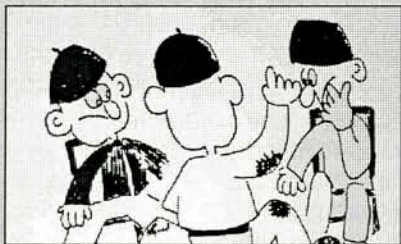
I els xicotets de Benicarló com ho estan fent?

Crec que molt be i es demostra que el Bloc actúa en funció del que interessa als ciutadans de Benicarló. Està veient-se que estem treballant i no tinc cap dubte que José Luís Guzmán i tot l'equip tiraran endavant per conseguir un bon resultat electoral i millorar les expectatives al 2007.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

força expressius de l'estil del "Ooooh" i "Aaaaah", repetits fins la sacietat. Segons han indicat posteriorment, va ser una errada de programació. Que no tenen un Acebes de torn que fes de censor, a l'estil Torquemada? Pareix que als de la Cope, també se'ls apugen ... les més baixes passions!

Que no s'entere el cap dels caps, no siga cas que comencen les excomunicacions!

Baixes passions a banda, i parlant de la visita Papal, coi, quin enrenou entre el partidaris de la seua visita i els que no! Han fet de tot, però el més destacat han estat les samarretes amb els més curiosos eslògans. Això sí, els contraris a seua visita, guanyen per golejada i humor, des del, "Papa, jo no t'espere", passant per "Papa, ja saps lo de Rita" i acabant amb la més ... "El papa, la mama", es veu que la campanya sembla la de l'estatut català, sempre salvant les distàncies i les formes, òbviament. La veritat és que no se n'estan de res, i la imaginació, desbordant. I és que a l'altra banda del Sénia tenen el dimoni amb cua, Carod, i ací ... tots sants.

I parlant del Sénia, hem de fer menció a la seua taula perquè ací, sembla, en volen engegar una altra. Segons hem pogut xafardejar, ens han dit de molt bona tinta, que ne tenen constituïda una, a la benicarlonda. Nosaltres l'hem batejada com "la taula del bar", i diuen s'ha fet per solucionar les carències del nostre PGOU. Ara bé, se l'estan apa-

nyant entre quatre, Bloc, Psoe, associacions de propietaris i llauradors. No res, com una partida de guinyot ... al bar. Com diem. Ja ens expressàvem la passada setmana ací, que qui més escàndol fa, més profit trau.

Canviant de tema però sense deixar el totxo, s'ha d'estar més a la guai per controlar els enderrocaments. Allí, enfront l'estàtua del ruc i el llaurador, al final del carrer Jacinto Benavente, on era el garatg de Teri, van tirar una casa. Una casa i un pi, que no sabem perquè, també va passar a millor vida, sense tindre culpa. Doncs com diem, tiren la casa i, com hi havia cables a la façana, la deixen amb una bona viga allí enganxada. Uns dies més tard lleven els cables i allí que queda el mur plantat esperant ... que caiga. No s'hauria de ser una mica més diligent i exigir a les empreses que facen les coses bé. És que haurem d'esperar que passe algun accident! Molta construcció però poca inspecció!

I parlant d'inspecció, que en aquest poble això de regar "alguns arbres" està prohibit? Al polígon es moren les palmeres de la rotonda de l'aljub i, darrera del caps de família, el xops que van arrencar del Col·legi del Marqués. N'hi ha dos que estan quasi, quasi en un peu a l'altre barri i, quan surtin aquestes lletres, igual ni això. Ja ho diuen "arbre arrancat, arbre trasplantat ... , arbre espifat". Ja us farem cinc cèntims amb una bona foto. I el regidor del "migamabient", què diu? O, què fa? Els enterarà?

Tot i el mal regust de boca que ens ha deixat la mort de l'amic Manel, hem pensat que la millor manera de recordar-lo, era, a la nostra manera, fent el que a ell li agradava, utilitzant la paraula. Per sempre Manel.

Indignat estava el regidor Gus-man. Indignat estava, i molt, així ho va fer palès en la seua última roda de premsa de dilluns passat, perquè Canal 9 no li havia tret el festival de Jazz a la tele valenciana com ell considerava que s'ho mereixia. I a fe que tenia raó, però del canal blavenciana que s'esperava? Encara que li van traure alguna coseta. Què encara no sap a qui representa aquesta tele? I per cert, no va ser el seu partit el que va tirar al PP del govern, doncs ...

De tota manera, si el Jazz el van traure poc, no veges als benicarlondos que van arribar a l'Everest, ni van aparèixer. Segons ens hem pogut assabentar, van haver algunes persones d'ací que van trucar a Canal 9, dient que dos benicarlondos havien fet el cim més alt del món, la resposta dels de la tele "nostra" va ser prou eloqüent, "això ja no és notícia, ja l'han pujat molts de valencians". Des d'ací li van preguntar quants, "quatre" va ser la resposta. Vosaltres mateix, de rucs ni ha molts, però aquesta gent s'emporta la palma. Es veu que tot allò on apareix el nom de l'Ebre, sinó és per reivindicar allò del "agua para todos", és com si anomenaren al dimoni en persona. I el dimoni no té cabuda a València, que diria el Papa que ens ve de visita?

I per dir, que diria si s'enterés que la tele de la Conferència Episcopal de Madrid, recent estrenada ella, també ha emès una pel·lícula porno? Segons sembla, aquesta setmana, en la programació de nocturna, de matinada, va haver un bon "show" d'escenes i textos repetitius, entrades i sortides a dojo, adobades amb diàlegs

Agenda

Divendres 9

22:30 h Teatre. La companyia teatral La Dependent representarà l'obra H2O. Auditori. Organitza: Regidoria de Cultura. Preu: 5€.

De dissabte 10 fins el dijous 15.

22:00 h. Cicle de Cinema y Gastronomia. Auditori. Organitza: Regidoria de Cultura.

Dissabte 10

09:00 h Campionat Autonòmic Infantil de Karate Tai Jitsu (fins a les 15:00 h). Pabelló Polisportiu. Organitza: C.D. Aiki Dojo Benicarló.

09:00 h "X Torneig de Bàsquet 3x3 al carrer" (fins a les 21:00 h). Pl. de Sant Bertomeu. Organitza: Club Bàsquet Benicarló.

17:00 h Concurs de Pesca (fins a les 20:00 h). 2a Fasse. Infantil - Juvenil. Escullera del port. Organitza: Club de Pesca El Mero.

17:15 h L' hora del conte. Narració i lectura de contes, de grans a menuts d'entre 3 i 10 anys. Mucbe

22:00 h Concert de la Banda de Música Ciutat de Benicarló amb motiu del 50 aniversari de l'IES Ramón Cid. Pl. dels Mestres del Temple.

22:00 h: Cicle de Cinema i Gastronomia. Auditori.

Divendres 16

20:00 h Inauguració de l'Exposició de Pintures de l'Associació Art Lliure. Caixa Rural.

22:30 h Teatre. La companyia Pot de Plom de Xavi Castillo presentarà El Chou. Auditori. Preu: 5€.

19:00 h Sortida des del carrer de Vinaròs, 53 fins l'església de Sant Bertomeu i Romeria a l'ermita del Rocío. Organitza: Casa de Andalucía.

Narrativa des de Cossetània

text SUSANNA ANGLÉS

L'editorial afincada a Valls, Cossetània, acaba d'editar la novel·la guanyadora del XVI Premi Vila d'Ascó en l'edició 2005. La narració novel·lada a càrrec d'Àngel Brunet forma part de la col·lecció, Notes de Color de Cossetània. El seu títol: El meu cadàver i jo.

Què ens trobarem en aquesta novel·la?

El primer tret d'El meu cadàver i jo, és fulminant, i no només perquè amb ell acabi la vida d'un home, sinó perquè provoca que l'autor d'aquest homicidi involuntari ensopegui amb una història sorprenent d'aventures i acció que el durà, des de la regió enigmàtica dels Motllats, al sud-est de Catalunya, "on tot és possible", fins a l'interior d'un creuer interestel·lar on descobrirà el misteri de la "matèria exòtica", ingredient indispensable per aconseguir desbloquejar la protecció cronològica de l'Univers. El darrer tret d'El meu cadàver i jo, és paradoxal, i no només perquè...—El bucle de la paradoxa del matricida? I això què és? L'última pel·li del Keanu Reeves, la Trinity i el Morpheus?—Sí; una cosa així. És una pel·li però sense final! Un santornemi etern entre el passat i el futur!

Una altra proposta, des de la narrativa que fomenta Cossetània, la podem trobar en un recull de narracions, titulades, Blanc sobre negre, sota les plomes d'autors tan diversos com diferents: Xavier Aixendri, Artur Bel, Zoraida Burgos, Laia Curto, Núria Gas, Pili Ibàñez, Margarita Martínez, Gustau Moreno, Manolita Nadal, Manel Ollé Albiol, Manuel Pérez Bonfill, Santiago Pérez Carbó. Què tenen en comú aquestes plomes? La vinculació de les persones que hi participen amb l'institut de batxillerat de Tortosa (J. Bau) —el qual constitueix el teló de fons de les diverses narracions— i és una prova evident de la qualitat cultural que ha emanat d'aquest centre educatiu durant tots aquests anys. Així, la nòmina d'hommes i dones que han format i formen part dels seus professors i el seu alumnat, és la d'un conjunt de persones preparades que han esdevingut grans professionals i, en un nombre molt significatiu de casos, eminències de les lletres i les arts ebrenques. Blanc sobre negre, en definitiva, és resultat de molts anys de tasca docent simbolitzada pel negre de la pissarra, que ha donat com a fruit un llibre blanc, ple d'honestedat i perles literàries.

Adéu Manel

Servisquen aquestes paraules per expressar el nostre més profund dolor per la mort del nostre amic i company Manel Garcia. Fa pocs dies el vam veure, entusiasta com sempre, en la presentació del seu últim llibre ací al seu poble. Ningú haguera pensat aquest desenllaç. Ni l'haguérem ni el volíem. Ens falten les paraules per expressar els nostres sentiments, pot ser ell, amb la seua saviesa ens hagués ajudat com sempre ho va fer en vida. Nosaltres des de La veu, en representació de tots

538

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

aquells que l'hem feta viure durant aquests, quasi 11 anys, entre ells ell mateix en la seua etapa inicial, volem transmetre el nostre condol més sincer a tota la seua família. Perquè el seu record sempre perdure en el temps, que millor que expressar-ho amb la paraula, amb la seua paraula, que com va dir ell és "el ceptre més sagrat damunt de la terra". Descansa en pau, amic.

EX-LIBRIS

Un llibre és una destrat
una causa oberta un fuet d'espígol
na foguera un anatema un rastell una rauxa
un ullal de finestres capgirant l'ordre establert pels cínics
aquell cop de ràbia o de consciència
amb què algú que vol més digna la vida
sanglota damunt la taula en posar-s'hi cada dia o cada nit
a escoltar o proclamar del sol o de la mort.

Un llibre és un infern
un rostre d'home un rastre dels sentits
un paradís perdut una rosa dels vents
un llampec al bell mig de la tempesta dels cors i dels ultratges
un escandall de coralls i carboncles ben estranys o nemorosos
un farcell d'estralls o de diamants o d'heretgies
enmig de la més profunda i irreductible de les devastacions.

Un llibre és un raig
un doll de cadenes i cendres un estima una gangrena
un senyal de foc esculpit entre la carn i el terror dels mots
aquell glop de verí o de mixtura que algú,
indòmit o ingenu, es pren durant hores receloses
per fer de la paraula el ceptre més sagrat damunt de la terra.

*Del llibre Anatema
Manel Garcia Grau*

Què mos cal saber per a ser bons caduferos?

En la "Exposición Vitícola Nacional" de 1877, els viticultors de Benicarló Que varen participar en ella van oferir 18 milions de litres de vi. Aquesta quantitat ens pot donar una idea del que va suposar per a la vila el conreu i comerç d'aquest producte. Del que gràcies l' esforç de la Penya Setrill es manté la memòria.

No abandonem el món del vi per a la següent qüestió:

El Vi Carlón no era precisament un vi suau, més ve era consistent –per no dir un altra cosa.

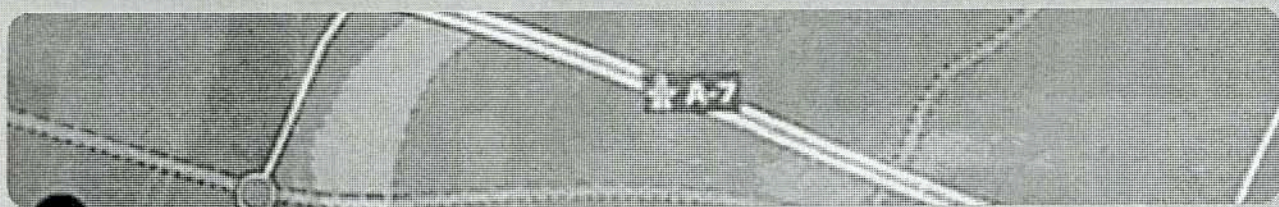
¿Tens idea de quina era la gradació mitjana del vi comercialitzat?

A – 12°

B – 15°

C – 17°

D – Cap d'aquestes gradacions.

LA
VEU

Dissabte 10 de juny a les 13h, a la Parròquia de Sant Pere Apòstol, es celebrarà una missa en record de Manolo Garcia Grau.

La seua família

Carxofa 1: Ara que ja esteu ací ja vos la podem donar, si l'haguérem enviat al Tibet s'haguera congelat i l'hauríeu tingut que tirar. Una carxofa ben torrada per a Marc Flos i David Ferrer: ells han pujat el nom de Benicarló al sostre del món, al Chomolunga o Sagarmatha (Everest), el punt més alt del nostre planeta Terra. Ara, ja tranquils, mengeu-vos-la i que vos faça profit.

Carxofa 2: per a la regidoria de cultura i per al seu cap, JL Guzman. Tant de jazz i a tant nivell, a més a més dels tallers, es mereix un bona carxofa. Els benicarlandos i benicarlandes van poder gaudir de molt bon jazz durant tot el cap de setmana. Això sí, per la nit la rebequeta feia falta. L'any que ve encara que siga amb jupa volem repetir.

ERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
L, NATALIA SANZ, CARLES
N PARÍS, JOSEP V. TAUS,
MAURA, JESÚS MAESTRO,
BESPIERRE I EL SAMARUC
NATALIA SANZ, JAVI PAU,
ORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Publicitat

K&A
PUBLICITAT

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

El Magatzem de Martínez serà finalment un centre cívic

text JORDI MAURA

L'alcalde de Benicarló, Enric Escuder, va assegurar dilluns que en el pròxim Ple extraordinari es proposaran dues modificacions pressupostàries, una de les quals donarà llum al futur de la cotxera de Martínez, una antiga estació i magatzem d'autobusos situada en la plaça Doctor Pera i que serà reconvertida en centre cívic. El Ple realitzarà dues modificacions dels pressupostos, una de 1,7 milions d'euros que s'aplicaran a diferents projectes i altra de 1.629.000 a l'esmentat centre cívic i altres obres de calat. La resta de les inversions serviran per a tancar el pavelló poliesportiu, ampliar el Club de la Gent Gran que ha quedat menut, l'adquisició de nou mobiliari urbà, la il·luminació de la

zona sud del casc, la construcció d'un centre de Dia i la pavimentació de la pista annexa al poliesportiu. Els excedents d'aquesta partida de 1,6 milions d'euros en el cas d'existir es destinarien a reduir el deute municipal.

D'altra banda el regidor de Cultura, José Luis Guzmán, va explicar que el sistema per a proposar candidats a personalitats destacades en l'àmbit cultural introduirà canvis. A partir d'ara les noves bases del Consell Municipal de la Cultura establiran que podran ser també les associacions les destacades en l'àmbit de la cultura i no únicament persones físiques. Altre canvi és que els particulars i les associacions podran presentar candidatures a aquest reconeixement.

L'oli de les oliveres mil·lenàries, el millor de Castelló

text NATALIA SANZ

L'Associació Fonda de la Tapa i la Cervesa, va triar dilluns l'oli de les oliveres mil·lenàries del Maestrat com el millor de Castelló. En el concurs van participar tres olis de cooperatives de Castelló i sis olis d'empreses privades. En el casino vell de Castelló, es va reunir el jurat, compost pels catadores José Aguilar, Francisco González i Vicente Bueno. La cata es realitzava a cegues, en presència de representants de marques setrills i coordinada per Miguel Abad, tècnic de qualitat de Intercoop. En una primera selecció, es procedia a escollir tres olis per la seua quantitat i intensitat d'atributs positius. El jurat, es decantava per triar l'oli de les oliveres mil·lenàries del maestrat com el millor de la província, al ser el qual més intensitat de

càrrega aromàtica en el frutado contenia. Des de l'any 2003, el Grup Intercoop i la cooperativa Clot d'En Simó, com iniciativa per a la valorització del patrimoni agrari i cultural lligat a l'olivera, elaboren oli d'oliva verge a partir d'olives procedents exclusivament d'algunes oliveres monumentals localitzats en el Maestrat. De cada 100 Kg d'olives només es produeixen 20 litres d'oli d'oliva verge. En concret, una olivera monumental produeix de mitjana uns 60 Kg d'olives, el que equival a 12 litres d'oli. La collita d'aquestes olives es planifica: la cooperativa decideix el dia que s'han d'arreglar, i l'hora a la qual han d'entrar al molí. El procés de mòlta es desenvolupa en el menor temps possible i amb la major delicadesa. Així, en cada ampolla d'oli mil·lenari s'envasa una part del nostre patrimoni cultural.

El projecte empresarial "Companyes SL" novament guardonat

text REDACCIÓ

El projecte empresarial "Companyes SL", que consisteix en la creació d'una escola bressol oberta les vint-i-quatre hores del dia i ubicada en una població de més de 200.000 habitants, realitzat per les alumnes de l'IES Joan Coromines Mar Climent, Isabel Esbrí, Ana García i Patricia Coll, dirigides pel seu professor Queremón Riba ha estat novament guardonat amb un altre premi.

En aquesta ocasió els treballs anaven adreçats a alumnes de tots els nivells acadèmics, tant batxillerat com formació professional com universitats.

El lliurament de premis va tindre lloc en l'acte de clausura de la macrojornada del "dia de l'emprenedor

de la Comunitat Valenciana", presidit per l'Honorable Conseller d'Empresa, Universitat i Ciència, senyor Justo Nieto.

DEL TRIANGLE TÒXIC A LA PRODUCCIÓ NETA (1)

A meitat de 2005, aparegué al Diari Oficial de la Generalitat la informació sobre els projectes de plantes de tractament i eliminació de residus tòxics i perillosos (RTP) als termes de Fanzara (Alt Millars), Les Coves i Salzadella (Maestrat). Aquests tipus residus tenen en la seva composició substàncies que, en quantitats suficients, poden representar un risc per a la salut humana o pel medi ambient, i que figurin en el catàleg europeu de residus perillosos. Són substàncies que deriven de processos industrials, hospitals o laboratoris i també de les llars.

Els tres projectes de RTP es localitzaran en termes municipals amb l'ajuntament en mans del partit popular però estant més prop dels pobles veïns -Onda, Torreblanca i Tirig, casualment municipis socialistes o del Bloc- que dels seus propis cascs urbans. L'empresa Ecocat -Aigües de Barcelona SA- pretén instal·lar una planta d'inertització o solidificació i un abocador per a RTP (50.000 Tm anuals), ubicades al paratge el Baladrar de Fanzara. L'empresa Geimesa -Grup Gimeno de Castelló- promou un polígon industrial mediambiental a la partida Cantallops de Les Coves; hi constarà d'unes 70 empreses -incineradora, depuradora, tractament d'olis...- i un abocador de RTP de 200.000 m2 per a unes 20.000 Tm anuals. El projecte de Salzadella, de l'empresa valenciana Gabeljin, consta d'un gran abocador que es localitzarà al Mas de l'Andalus de dalt amb 835.000 m2 i dipòsit de 165.000 Tm anuals de residus.

La tramitació administrativa d'aquestes projectes té una part urbanística i una altra pròpiament ambiental. Hi ha una aprovació prèvia dels ajuntaments, uns períodes d'al·legacions i el dictamen final de la poderosa Conselleria de Territori i Habitatge, que en l'actualitat assumeix tant les competències urbanístiques com les ambientals. Els projectes de Ecocat i Geimesa es faran en sòl urbà industrial i requereixen la transformació de sòl no urbanitzable en urbà mitjançant un Programa d'Acció Integrada (PAI). El projecte de Gabeljin es realitzarà en sòl no urbanitzable i necessita la declaració d'interès comunitari com assenyala la legislació. Els plenaries de Fanzara i Les Coves han aprovat els PAIs pertinents i Salzadella la declaració d'interès comunitari i estimació de l'impacte ambiental.

Tot el procés s'ha desenvolupat amb la màxima opacitat i discreció. L'alcaldes han defensat els projectes com l'única solució econòmica per aturar el despoblament i donar un futur laboral als joves. Foren els pobles veïns els primers en oposar-se als projectes. Després, a finals de 2005, ciutadans dels propis

municipis van constituir plataformes d'oposició. Ha sorprès la seva gran capacitat d'organització de actes reivindicatius i d'informació, de convocatòria, d'accés als mitjans de comunicació i de coordinació. Les plataformes de Les Coves i Salzadella s'unificaren.

Als tres pobles, s'han realitzat marxes a peu, amb la participació de centenars de persones en tots els casos, fins els paratges on està previst construir les instal·lacions de RTP. S'han celebrat xerrades informatives a càrrec del físic i coordinador d'Ecologistes en Acció del País Valencià Carles Arribas. El passat més de març es projectà en el programa Línea 900 de TVE2 el reportatge "Triangle tòxic" sobre els abocadors de RTP de Fanzara, Les Coves i Salzadella, i es mostrava, també, una planta de característiques semblants ubicada en Nerva (Huelva) que ha provocat moltes crítiques per la seva pèssima gestió. S'ha visitat altres instal·lacions de RTP com les de Mejorada del Campo a la Comunitat de Madrid. S'han recollit signatures de reprova-

ció dels projectes; la plataforma de les Coves i Salzadella n'ha recollit més de 6000. S'han fet xerrades informatives a Benicarló, Tirig, Sant Mateu, Benicàssim... Recentment han participat a València en una manifestació convocada per Compromís pel Territori. Ambdues plataformes demanen que siguen els ciutadans dels municipis afectats els que decideixin per referèndum si es fan o no els projectes.

Els partits polítics contemplaren expectants la gran mobilització ciutadana contra les plantes de RTP i anaren marcant posicions. El Bloc de Salzadella denuncià que el terreny on va destinat la planta és de la cunyada de l'alcalde. El PP volgué abordar la qüestió a la Diputació provincial però Bloc i PSPV demanaren que es tractés al si del pacte autonòmic de residus. Es denuncià que la gestió dels residus urbans s'ha planificat per a tot el país (plans zonals) i que els RTP s'han deixat en mans de les empreses privades. Esquerra Unida denuncià que l'interior castellonenc pot esdevenir un "macroabocador". La celebració de les properes eleccions autonòmiques i municipals d'ací un any refredarà la tramitació d'aquests projectes. El líder provincial popular ja ha assenyalat que són per la propera legislatura, que encara falten uns quants anys.

Esperem que la previsible aturada (¿temporal?) del procés de tramitació no desmobilitzi aquest impressionat moviment ciutadà nascut en unes comarques que es mereixen un millor futur.

Pere Bausà

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 537

text EL LECTOR

No sé si això que ara començo a escriure arribarà algun dia a les seues mans ni si tindrà temps per a llegir-lo, però abans de tot vull expressar-li el meu condol per la mort del seu germà Manel. Aquest sentiment el vull fer extensiu a tota la seua família, especialment a qui més de prop pateix aquests cops tan durs que la vida ens amaga al llarg del seu recorregut. No és moment de frases de consol, perquè ja n'haurà sentit de tota mena. La vida és així de cruel i només podem ser espectadors actius d'allò que ens va portant fins que arribe el nostre moment. Altres col·laboradors d'aquesta revista, molt més seriosos i sensibles que jo, sabran dir coses més assenyades i sensates.

Ara em toca començar la feina setmanal, que se'm fa molt costa amunt perquè qualsevol cosa que haja d'escriure em semblarà una bajanada i una poca lliga davant els fets viscuts per la seua família. Però què hem de fer, jo vaig a les meues coses, encara que des d'un punt de vista una mica més seriós que no sé si podré aconseguir.

El tema de la setmana ve carregadet de bombo per al flamant vicepresident segon (?) de la diputació, alcalde de San Jorge, president de l'equip de futbol del seu poble, i no sé si alguna cosa més. A l'home se li omple la boca dient les vegades que ha afavorit els nostres veïns del nord. Fins i tot va posar pau entre Balada i Fabra després que el primer digués que el segon seria qui estrenaria la presó d'Albocàsser, i no precisament com a convidat. Ara jo em pregunto que si Tena ha estat capaç d'abaixar-se el pantalons per tal d'aconseguir que

aquests dos singulars polítics feren les paus, què haurà fet quan manaven els del seu partit. Ací el que ha quedat demostrat per veu d'un dels caps del Pp, és la tradicional discriminació que he patit, pateix i patirà el nostre poble respecte als nostres veïns. Potser la nova direcció local del partit conservador hauria de fer-li una escolteta al senyor Tena a vore si és capaç de posar-se a treballar pel nostre poble la meitat del que ho ha fet pel del costat. Per això tanta culpa tenen els successius governs que hi ha hagut a les diferents administracions com els que hem tingut al poble, que no han estat capaços de plantar cara i reivindicar de la manera que ho haurien d'haver fet. Una vegada més queda demostrat que cadascú té allò que es mareix. O no?

**Aquesta setmana
no hi ha espifiada.**

No estic d'humor.

A la platja del Morrongo li han tornat a donar una baldera blava. Per lamateixa regla de tres, la platja que més es mereixeria aquest guardó seria la de la Mar Xica, que té unes aigües que poc han d'envejar les de la platja guardonada. Una vegada més queda demostrat que això de les banderes blaves és el pito del sereno, perquè aquella canonada que llançava a la mar els famosos coliformes, no ha deixat de subministrar matèria primera a les sofertes aigües de la Mediterrània.

De vegades tinc la sensació que Robespierre envaeix part de les meues competències. Segurament és una percepció

equivocada i, a més a més, ací tothom pot escriure d'allò que vulga, i jo no sóc ningú per dir el contrari. Sembla que l'estava esperant. Li ha faltat temps al meu amic Robes per llançar-se sense cap tipus de mirament a la jugular del nou fitxatge. Fins i tot ha vaticinat que no durarà molt. Serà que el pensa rebatre totes les setmanes? Es dedicarà a marcar-lo de prop? Des del meu punt de vista això seria magnífic, perquè tindriem un debat polític molt interessant que enriquiria la nostra soporífera vida política.

No vull comentar la notícia que diu que no caldrà més barracons, que amb els xiquets que s'han apuntat per al curs vinent, ja en tenim suficients. Això fa que la inversió que ja havia fet en barracons per al setembre, haja resultat absolutament ruïnosa. Allà tinc els barracons, que els vaig comprar fent un factoring (que no sé què és, però que el poca vergonya del banc em va dir que era el producte que més s'ajustava al meu perfil inversor –ho juro, va dir aquestes paraules-) i ara estic pagant les sucoses lletres dels barracons i el lloguer del magatzem on els he guardat. La ruïna.

Ja m'agradaria pensar –com fa Coll- que el camí de Camps cap a la reelecció és difícil, però em sembla que, amb el carisma del seu rival socialista, la cosa li pinta força bé. A més a més, darrerament només es reuneix amb personatges amb sotana i solideu, i això l'apropa una mica més al cel. Ara només falta que Ratzinger li faça la imposició de mans. D'ací a l'ONU.

M'ha semblat magnífic l'article de Joan Heras. Quin luxe tenir col·laboradors d'aquest nivell.

Molt bona la foto de Marcos Marzal fent mandonguilles.

Aquesta setmana no hi ha espifiada. No estic d'humor.

Records compartits amb Manel García Grau

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

La paraula, aquell element tan valuós en la poesia de Manel García Grau, se'm resisteix a l'hora de tenir de parlar sobre la seua persona, l'immens dolor que sentim per la pèrdua de l'amic fa difícil construir un discurs coherent, ho intentarem però. Vaig conèixer Manel quan ell era molt jove, potser no tindria més de setze anys, i començava a publicar els seus primers versos en revistes locals com "Shangar", "Hierofantes" o "Isla Negra", però el moment just en què va començar la nostra amistat no el sabia fixar amb exactitud, quan faig memòria veig que Manel i jo, gairebé no vam coincidir mai vivint a Benicarló, quan ell començava a escriure jo estava estudiant i posteriorment treballant fora del poble, quan jo vaig tornar ell havia fet el trajecte a la inversa, tanmateix ens hem trobat un munt de vegades, hem participat conjuntament en infinitat d'activitats literàries a Benicarló, a Castelló, a València, a Morella...i trobar-me amb ell era per a mi una autèntica festa, perquè sabia que la literatura, la gran passió que ens unia, estaria present, i ¿per què no? segurament acabaríem la jornada fent un bon àpat, precisament la penúltima activitat en què vam participar junts va ser en un restaurant de la platja de la Malvarrosa de València, al voltant d'un magnífic arròs a banda, Manel i jo juntament amb els poetes Ramon Guillem i Eduard Verger, i l'autor teatral Rodolf Sirera, havíem estat designats com a jurats dels premis de la crítica dels escriptors valencians, vam fer junts el viatge d'anada i tornada de Castelló a València, pel camí vam recordar l'escriptor amic Vicent Marçà traspasat també massa d'hora per la mateixa malaltia, qui havia de dir que la fatídica dama ja rondava tant prop de Manel!

Farà tres o quatre mesos Isabel Pastor, periodista de l'emissora SER-Maestrat, va fer-li una llarga entre-

vista a Manel, i va tindre l'amabilitat de convidar-me a la tertúlia, Isabel em preguntava "¿quina és la principal qualitat de Manel García Grau?" I jo li responia, "és un gran treballador", en efecte només cal mirar la seua obra, catorze llibres de poesia, infinitat d'articles i estudis literaris, tres novel·les, la darrera de les quals l'he rebuda tot just tres dies abans del seu traspàs amb una afectuosa dedicatòria, a més feia classes a l'institut i a la universitat, i a més era pare de família. Manel estava sempre a punt per a col·laborar amb qualsevol cosa que li demanàrem des de l'associació cultural "Alambor", en els premis va participar diverses vegades com a jurat, però sobretot era la persona encarregada d'escriure un poema a la persona homenajada, només calia dir-li-ho i poques hores després ja teníem el poema en el correu electrònic de l'associació, però no era un poema fet a corre-cuita, per a sortir del pas, no, era sempre un poema de nivell, on sabia reflectir a les mil meravelles les qualitats de la persona homenajada.

Però Manel no era només això, Manel era com diria Antonio Machado "en el buen sentido de la palabra bueno", i manllevant els versos de Raimon diríem que tenia sempre "la bondat a la cara, els llavis fins dibuixant un somriure d'amic", Manel era una bona persona, que estimava i es feia estimar. L'estima que els amics vam poder mostrar-li en una festa sorpresa que la família li va organitzar amb motiu del seu aniversari, d'una assistència tant multitudinària que va desbordar la capacitat del local. Una manifestació d'estima que es va tornar a repetir el passat dimarts en el seu funeral en l'església de l'Esperança de Castelló, que no va tenir prou capacitat per a acollir tots els amics que vam acudir a donar-li l'últim adéu.

Com recordava Pere Duch, propietari de la llibreria Babel de Castelló, en un article al diari "Levante", Manel ha estat també un home valent, li ha

plantat cara a la seua malaltia, ha continuat fent la seua feina i participant en totes aquells projectes en els que es demanava la seua participació. En la revista "Passadís" preparem un número dedicat a l'escriptora Isabel-Clara Simó, gran amiga de Manel, la seua col·laboració no podia faltar, però feia poques setmanes que havia estat operat i jo no sabia si ell podria escriure, li vaig enviar un correu, "Manel anem a fer un número de Passadís dedicat a Isabel - Clara Simó, ens agradaria comptar amb la teua col·laboració, però no et sentíges obligat, escriu només si estàs en condició de fer-ho", quinze dies després Manel m'enviava un extens article sobre l'escriptora alcoiana que dissortadament ja no podrà veure publicat. Quan es va anunciar el passat 20 de maig la presentació del seu llibre "Els corrents invisibles", la gent que sabia del seu estat de salut em preguntava, "¿però vindrà Manel a Benicarló?", i tant que va vindre!, i quin exemple que ens va donar! Quines emocions tant intenses que vam viure!

El professor Lluís Meseguer ho escrivia al diari, no vull referir-me a Manel dient era, Manel encara hi és. Sí, té tota la raó, hi és la seua obra, i hi és el seu exemple, el seu compromís ha de ser un estímul per a seguir lluitant per aquells ideals que tenia, Manel creia profundament en el ser humà i la seua capacitat per construir un món més just, acabaré amb unes paraules seues que corresponen a la primera entrevista que li vaig fer, l'any 1986, jo li preguntava: "¿Eres optimista davant del futur de l'home i de la humanitat?" I Manel em responia: "Sóc optimista perquè sinó significaria que ésser home es estar abocat al caos i ser persona és ser creador i conscient. L'esperança ha d'ésser l'últim que s'ha de perdre, jo més que optimista diria que estic esperançat".

Campions Provincials Promeses

text C.N.B.

Grans, enormes, van ser els nostres nadadors i nadadores en les jornades celebrades en la piscina municipal de Benicarló, el passat cap de setmana 3 i 4 de juny, en el Campionat Provincial de Promeses (95-96-97).

El Club Natació Benicarló es va proclamar campió provincial en categoria masculina i 2n en la categoria femenina. Els nostres nadadors i nadadores van ser molt superiors en general amb un total de 17 sèries guanyades, 20 medalles d'or, 11 de plata, 10 de bronze i, 3 medalles d'or i 3 de plata, en equips de relleus, que van fer la felicitat de tots els assistents, en unes jornades memorables. Nou rècord dels nostres joves en una línia de resultats i èxits esportius que converteixen, al dia d'avui, el Club Natació Benicarló en un referent en la província.

I també esta setmana el nostre President, Antonio Saura i membres de la Junta del Club Natació Benicarló, "agasajaron" al recent nomenat "millor nada-

dor 2005" i proposat com a millor esportista de Benicarló, Ferrán Remolina Rallo. Aquest jove nadador del Club, de 14 anys, durant el passat any va tindre actuacions destacades en els Campionats d'Espanya, sent medallista junt amb grans campions. A més, va obtindre infinitat de pòdiums, trofeus i actuacions destacades, en els Campionats Autonòmics, Provincials, Lligues Interclubs i Travessies, que l'ha fan mereixedor d'este guardó. Enhorabona, eres tot un exemple a seguir.

Gaudint de la festa de final de temporada

text RODOLFO SERRANO

Diuenge passat es va celebrar, a la pista annexa del pavelló polisportiu municipal, la festa de final de temporada del Benicarló Base Futbol.

Unes quatre-centes persones, entre jugadors, pares i amics vam gaudir d'una magnífica jornada de germanor a l'hora que ens cruspíem una paella per a cinc-centes persones que va resultar del gust de la majoria (ja podia estar bona, ja). L'acte va acabar amb un petit homenatge a tots els jugadors i entrenadors del club, però especialment als cadets que deixen l'entitat perquè passen a categoria juvenil i a l'equip prebenjamí, que va quedar campió del seu grup i que encara es troba disputant la copa Primavera. Va haver parlaments del portaveu de la comissió esportiva Rubén Lores, del regidor d'esports Utiliano Martínez i del president Juan José Cornelles. El més curiós de tot és com ha pogut sobreviure aquesta entitat amb el

secretari que té. Per sort, tots els demés membres de la junta són gent llesta i treballadora, i compensen, amb escreix, les mancances del que signa aquesta crònica. Esperem que l'any que ve la festa es repetisca.

No valc per a això

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

No valc per a això. Tampoc no valc per a això. Quan dilluns passat em vaig assabentar que Manolo Garcia s'havia mort —no en sé de fer malabarismes amb les paraules, ni sé trobar la paraula justa però les coses tenen un nom— em van vindre moltes coses al pensament. M'estalviaré contar-les, és clar. No li fa res a ningú. Vaig anar a buscar al cap d'una estona el llibre en què Gregorio Segarra ha referit amb tots els detalls haguts i per haver la història del futbol a Benicarló. Directe a les pàgines dedicades a la darrera meitat dels setanta. Manolito Garcia havia estat jugador del juvenil del CD Benicarló. Son pare n'era l'entrenador i recordo com en més d'una ocasió algú em va dir que aqueix xiquet no era titular per un mal entès sentit del decòrum del seu progenitor. Tant se li'n feia si no el posaven. Em va vindre al pensament una vesprada en què vaig anar a veure un partit del juvenil i, tip de córrer per la banda esperant el canvi que no es va produir, va seure en una de les tanques d'obra del camp de futbol del camí la Mar. Ens vam posar a xerrar. De poques lligues, de l'institut, de com se'n xalava anant a entrenar i de com li era d'igual jugar o no. I no, no vaig trobar cap foto acompanyant Basiliet, Fernando Salvador o Blai. Només una referència a la temporada 76 – 77 en què consta un tal "J. Manuel, medio" que intueixo que pot ser es tracte d'ell. La carrera futbolística del nostre poeta es va acabar ací, en alguns minuts, pocs, de joc i algunes vesprades de banqueta al juvenil del CDB.

Poques han estat realment les manifestacions poètiques que ha propiciat l'entorn del Benicarló. No parlo de dècimes bufes ni d'odes

ridícules aparegudes en aquesta mateixa pàgina fa anys. Em refereixo a composicions serioses, de les de debò. No tinc notícia més que d'un parell. I no sé si és el lloc aquest ni el moment per recordar-les. Una la vaig llegir en un poemari de Josep Igual que em penso (ho sé) que es deia "Tríptic" i que va guanyar el premi Ciutat de Benicarló; uns versos que recordo haver intuït entendre i que parlaven d'aquelles glorioses vesprades d'herois d'un equip de tercera. De l'altre poema en vaig tindre notícia per casualitat. Manel Garcia, això del cuquet del futbol no s'acaba de perdre mai, li va dedicar un poema a Pichi Alonso amb motiu del seu cinquanté aniversari. Me'n vaig recordar i li'l vaig demanar a Ramon París i, amb permís de no sé ben bé qui, goso reproduir-lo ací. Amb emo-

Manel Garcia,
això del cuquet
del futbol no
s'acaba de per-
dre mai, li va
dedicar un
poema a Pichi
Alonso...

ció, de veritat.

EN EL COR DE LA PILOTA

A la porteria, un univers d'arrels i d'estimes.
Al lateral dret, dues ziga-zagues contra l'oblit.
Al centre, uns ulls cobrint l'espai de certeses i rauxes.
Al costat, quatre dards fent-se solidaris, clavant-se.
A l'esquerra, cinc grams de pau tallant les embranzides.
Al migcentre, sis espurnes il·luminant l'arquitectura del joc.
A l'extrem, set fletxes obrint l'ombra.
A l'altre migcentre, vuit agulles cosint l'ànima dels vents.
Al davant, nou llampecs esberlant, per dalt i per baix, totes les xarxes.
Al costat, deu passos de música refent totes les melodies.
A l'extrem esquerre, onze passades generoses a la recerca del remat.

Després, de sobte, algú s'alça i torna a fer girarel món amb la seua rematada.

I a la banqueta, el teu esguard, refutant, partit a partit, un regne damunt del camp de batalla, bastint, amb el somriure irònic i amatent de la teua mirada, el disegni de saber que l'esport és on cadascú es repta a si mateix i sols viu on respira i viu el cor de la pilota.

Manel Garcia Grau.
Benicarló, novembre de 2004

Segur que Pichi, en la maleta que s'ha omplert d'il·lusions aquests dies per anar-se'n a conquerir Ucraïna, haurà tingut lloc per encabir tanta sensibilitat.

Volen l'estatut!

text VICENT COLL

No es arriscat afirmar que ERC és el partit que més està contribuint a espanyolitzar Catalunya en els darrers dos anys, ja que li ha estat ben útil al PSOE de Madrid per finiquitar allò que quedava del maragallisme i el PSC, i aplicar l'efecte Montilla per reeducar el socialisme català, tant avesat als excessos nacionalistes. Podríem anar més enllà, i dir que l'actual situació d'incertesa nacional (catalana) és en gran mesura mèrit dels republicans. No se li escapa a ningú, que el seu darrer viratge apostant per un no al seu estatut, ubicant-se al costat del PP d'Acebes i Zaplana (les paperetes del no seran totes iguals) pot acabar malbaratant molts anys en la vida del partit de Lluís Companys.

Hi ha qui afirma, que la direcció d'ERC, es veu impossibilitada a desenvolupar el seu projecte per desintonització amb les bases: una direcció amb vocació de govern i unes bases amb mentalitat d'oposició anti-sistema. Jo mateix vaig tenir eixa apreciació quan, convidat per la direcció d'ERC, vaig assistir al seu Congrés de Lleida, quan encara Carod-Rovira no havia ensenyat la clau que obria

tots els panys. L'intent de soterrar la idea d'un partit assembleari es va veure contundentment refusat per les bases en la votació.

Crec, que la postura oficial d'ERC en el referèndum te certes dosis d'hipocresia, perquè, en el fons, la majoria dels dirigents desitgen fervorosament que l'estatut de Catalunya s'aprove. Tenien l'oportunitat de parar-lo al senat espanyol, i no ho van fer, així se'ls ha vist la garrameta. Ara, la situació que els erigia com aliats preferents de ZP s'ha capgirat, i en pocs mesos es poden veure relegats al seu lloc natural l'oposició política. I fins i tot amb una representació al parlament català reduïda.

Tot aquest seguit de despropòsits te conseqüències al País Valencià, i no gens positives per cert. Primera, encara me'n recordo com un diputat d'ERC de València (però elegit per la circumscripció de Barcelona) deia que l'Estatut valencià l'arreglarien ells a Madrid.

Per altra banda, analitzant les dades de les enquestes publicades darrerament al País Valencià se n'extreu una dada interessant: el gran percentatge de l'electorat d'esquerres que veuria amb bons ulls un tripartit valencià: PSOE-BLOC-EU (vora un 40%) es redueix a quotes mínimes (1,2%) si a la coalició s'afegeixen les sigles d'ERP.V.

El Mucbe acull una exposició fotogràfica de Jarque

text JORDI MAURA

El Mucbe acollirà durant tot el mes de juny l'exposició "L'habitatge temporal", amb fotografies de Francesc Jarque, fotògraf nascut a València en 1940. Jarque és professor de fotografia a l'Escola d'Arts Aplicades i Oficis Artístics de València i acadèmic de la Real Acadèmia de Belles Arts de Sant Carles. Ha estat Premi a la Llibertat d'Expressió per la Unió de Periodistes del País Valencià i Premi al Treball Fotogràfic continuat en els IV Premis Túria. Destaquen les seves exposicions, "Ilusitania, Paisatge al carbó", "Tirant al Blanc" i "Al so que toquen". L'habitatge temporal recull el seu últim treball fotogràfic on continua registrant elements i construccions d'arquitectura de pedra seca (bombos, casetes, barraques, bories, cabanes, corrals.) situats en diferents àmbits rurals d'Espanya, Portugal, França i Argentina.

El treball documental-fotogràfic de Francesc Jarque subratlla el valor patrimonial d'aquests elements d'ar-

quitectura rural integrats en el paisatge i reivindica una protecció i estima per la seua conservació i testimoniatge històric-cultural.

comparteixcotxe

www.ajuntamentdebenicarlo.org

El projecte COMPARTIR COTXE neix de la voluntat de l'Ajuntament de la ciutat de fomentar entre la població un ús més racional del cotxe. El servei consisteix a facilitar la trobada de persones que estan interessades a compartir el vehicle privat a l'hora de fer un viatge.

OBJECTIUS:

- Facilitar als ciutadans i a les ciutadanes de Benicarló una altra alternativa en els seus desplaçaments tenint en compte mesures de sostenibilitat en la mobilitat.
- Disminuir la contaminació i el consum energètic produït pels vehicles privats.
- Millorar la utilització de l'espai públic.

COM ACCEDIR-HI?

"PER A ANAR A TREBALLAR"

Si aneu de Benicarló a algun dels centres de treball de les rodalies, i heu de fer sempre un mateix recorregut amb el vostre vehicle privat o busqueu persones amb qui compartir el cotxe, podeu accedir a l'enllaç compartir cotxe per a anar a treballar.

"PER A ANAR A LA UNIVERSITAT"

Si estúdieu o treballeu a la universitat i busqueu amb qui compartir un mateix viatge des de Benicarló fins a qualsevol de les universitats, podeu accedir a l'enllaç compartir cotxe per a anar a la universitat.

"PER A ANAR DE VIATGE"

Si feu viatges esporàdics o no regulars, ja siga a altres ciutats espanyoles o fins i tot a l'estranger, aquí també podeu trobar persones interessades a compartir les despeses del viatge. Accediu a l'enllaç compartir cotxe per a anar a altres llocs.

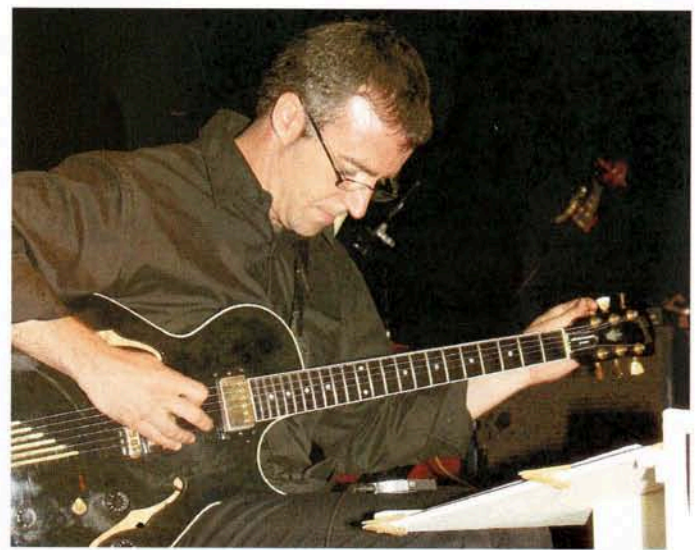
COM FUNCIONA?

Mitjançant aquest servei veureu on line les persones que estan inscrites per fer un viatge semblant al vostre. A través del correu electrònic us podreu posar en contacte amb elles. Veureu quines són les seves preferències, si disposen o no de cotxe, el motiu del viatge, i tot un seguit de dades per fer més fàcil la trobada de companys i companyes de viatge. Podreu deixar un missatge electrònic a aquelles persones que considereu que són adients per compartir un mateix viatge. Tot de manera immediata i sense intermediaris.

I Festival de Big Bands de Benicarló

text JORDI MAURA fotos JESÚS MAESTRO

Els ritmes del jazz han sonat al llarg dels últims dies a Benicarló amb motiu del primer Festival de Big Bands. Organitzat per la regidoria de Cultura, el certamen ha dut a la ciutat a importants agrupacions jazzístiques del País Valencià i Catalunya i ha propiciat la creació d'una big band benicarlanda.

Amb la teua ajuda, podem fer de Benicarló un municipi més habitable i sostenible!

L'Ajuntament de Benicarló instal·larà cada dissabte al matí:

L'ECOPARC MÒBIL

-1er, 3er i 5é dissabte del mes a la **Plaça Constitució**

-2on i 4t dissabte del mes al **Carrer Méndez Núñez**, davant el Col·legi La Consolació

BATERIAS AUTOMOVIL	MATERIAL ELECTRONICO E INFORMATICA
TONER / TINTAS	ACEITES
ELECTRODOMESTICOS*	MADERA
METAL	VIDRIO
PAPEL Y CARTON	ROPA
RADIOGRAFIAS	TUBOS FLUORESCENTES
PILAS	ENVASES PLASTICO

ENTRADA SALIDA

Els electrodomèstics hauran de ser de petit tamany

Organitzat per:

Regidoria de Medi Ambient

